

PREDSTAVLJAMO

**Samo z
modelom
se ne da
zmagovati**

Med mnogimi slovenskimi športniki-letalci, ki so se lani uvrstili v obsežni seznam najboljših modelarjev, jadralnih letalcev, padalcev in, motornih pilotov so skoraj sami Slovenci, kar nedvoumno kaže na prizadevanja slovenskih letalcev, na strokovno raven pa tudi na določeno mero resnosti, ki jo slovenski športniki-letalci posvečajo svoji dejavnosti.

Med štirimi dejavnostmi, ki jih goji Zveza letalskih organizacij Slovenije, je med 20 izbranimi kar 16 Slovencev, med vsemi pa so Branka Leskoška izbrali za športnika leta 1974.

Kdo je Branko Leskošek, član modelarskega kluba LT EMO iz Celja? Kaj mu pomeni modelarstvo in kakšni so njegovi pogledi na ta tehnično dovršen in natančen šport.

Pa še nekaj, da bomo Brankove odgovore bolje razumeli. Branku je 22 let. Lani je postal naš najboljši športnik, lani je v rekordnem času diplomiral na Strojni fakulteti v Ljubljani.

Branko se ukvarja s kategorijami prostoletečih modelov, predvsem pa so mu pri srcu jadralni prosto leteči modeli kategorije A-2 in vzpenjalci. V prvi kategoriji je Branko lani dosegel tudi največje uspehe.

Kateri lanski rezultati so ti najbolj pri srcu?

Vsekakor mesto naše ekipe na Evropskem prvenstvu prosto letečih jadralnih modelov v Hamburgu. Poleg mene sta bila v ekipi še Videnšek in Masari. Med posamezniki sem zasedel 3. mesto.

Pa ostali rezultati?

Tretje mesto na državnem prvenstvu v Zrenjaninu, prvo mesto na tekmovanju za pokal bratstva in enotnosti v Lescah.

Kaj ti pomeni modelarstvo?

Zame je to udejstvovanje čisti hobby. Vesel sem, da sem si izbral prav tega „konjička“, čeprav šele sedaj ugotavljam, kaj se pravi, če ti začne zmanjkovati časa.

Kako boš letos tekmoval?

Nekako se mi zdi, da je naslov, ki so mi ga letos podelili, lažje osvojiti, kot pa ubraniti. Trudil se bom, da se uvrstim v državno reprezentanco. Nočem, da bi mi kasneje očitali, da sem zaspal na lovorikah.

S kakšnim modelom dosegaš rezultate?

Predvsem ni najbolj pomembno, s kakšnim modelom tekmuješ. Bolj se mi

zdi pomembno, kako tekmuješ, s kakšno tekmovalno rutino razpolagaš in kako strokovno ocenjuješ in presojaš vreme. Sicer pa tekmujem z modelom lastne konstrukcije, ki ga izpopolnujem že sedem let.

Koliko modelov na leto narediš?

Včasih jih je bilo veliko, to ni bil problem. Lani pa sem tekmoval z modeli, ki sem jih izdelal pred dvema letoma. Časa nimam na pretek.

Objavil si načrt tvojega modela. Vidiš na tekmovanjih kaj teh „svojih“ modelov?

Čedalje več jih je. Verjemi, da mi je všeč ta naraščajoča priljubljenost mojega modela. Toda, kot sem rekel samo z modelom ne moreš zmagovati.

Kako gledaš na slovensko modelarstvo?

Mislím, da je boljše, kot je bilo nekdanj. Tudi preskrba z materiali, ki so bili včasih prava redkost, je nekako stekla.

Pa si zadovoljen?

Ne povsem. Toda upam, da smo na dobri poti.

Kaj meniš o množičnosti modelarskega športa?

Zlati orel je najvišje priznanje za letalca v Jugoslaviji. Podeljuje ga Zveza letalskih organizacij Jugoslavije za športne uspehe modelarjem, padalcem, jadralcem in motornim pilotom. Za leto 1974 ga je zasluženo osvojil Branko Leskošek iz Celja

Reprezentanca Jugoslavije, ki je osvojila naslov evropskega prvaka v jadralnih modelih F-1-A. Od leve: Džura Massari (AK Petrinja), Branko Leskošek (MK LT EMO Celje) in Tone Videnšek (MK Ljubljana)

Mislím, da je to naša poglobitna hiba. Ob tem zadevamo na kup problemov, katerih sploh ne moremo rešiti naenkrat, četudi bi imeli za to vse možnosti. V letalsko modelarske namene je komaj kje izkoriščena tehnična vzgoja v osnovnih šolah. Ni primernih kadrov, čeprav sem prepričan, da bi se mladi še kako zanimali za ta šport, če bi ga jim lahko pravilno predstavili.

Misliš, da je modelarstvo lahko nekakšna prva stopnica v uvajanju mladih k letenju?

Mislím da je. To smo v Celju že zdavnaj dokazali. Karner, Rojnik, Kočevár in

Mladi Stanko Fartelj (AK Celje), državni prvak v jadralnih modelih (F-1-A)

Dušan Peček (AK Ptuj), zmagovalec v kategoriji gumenjakov (F-1-B) na Kupu bratstva in enotnosti v Lescah in na Soko kupu v Mostarju

še mnogi drugi so bili odlični modelarji. Prav omenjeni trije so mi v veliko pomagali, da sem spoznal modelarstvo v vsem najboljšem.

V kakšno smer se giblje sodobno letalsko modelarstvo?

Radijsko vodeni modeli so seveda prinesli določene spremembe v strukturi letalskih modelarjev. Na račun te najmlajše kategorije se po malem redčijo kategorije ostalih prostoletečih modelov. Vendar se mi zdi to povsem normalen pojav pri nas in v svetu. Deloma na račun atraktivnosti, deloma pa tudi udobnosti. So pa radijsko vodeni modeli draga kategorija. Zato ta dejavnost po mojem pri nas še z daleč ne bo zajela takšnega obsega kot v tujini.

Ena tvojih specialitet so poleg jadralnih A-2 modelov tudi vzpenjalci. Kaka je s to kategorijo pri nas?

Revni smo in na leto na republiških tekmovanjih ne spravimo skupaj več kot 4 do 6 tekmovalnih modelov. Brez dvoma je to ena najzahtevnejših kategorij, ki terjá ogromno znanja, preizkušanja in časa. Tu lahko pričakujemo enako stanje tudi naprej, čeprav 6 modelov, ki jih spravimo skupaj v enem letu, v republiških merilih ni noben dosežek.

Da se povrneva k tekmovanjem. Katerih bi se letos najraje udeležil?

Vsekakor bom skušal napeti vse sile, da bom sodeloval na svetovnem prvenstvu prostoletečih modelov v Bolgariji in pa seveda na Balkaniadi.

Pa boš ob delu na fakulteti to zmogel?

Upam, vendar ne vem. Živim nekako na relaciji med Ljubljano in Celjem. Za modelarstvo mi ostaja iz dneva v dan manj časa, toda napel bom vse sile, da upravičim „zlatega orla“, ki sem ga prejel lani.

Tak je torej diplomiran inženir Branko Leskošek, 22 letni modelar, član modelarskega kluba LT EMO Celje, zaposlen kot raziskovalni asistent na Strojni fakulteti v Ljubljani. Je eden modelarjev, o katerem bomo gotovo še slišali. Prvi pogoj za to je Brankova resnost in predanost modelarstvu, drugi pogoj pa je Brankovo izhodišče v novo, letošnjo tekmovalno sezono. To pa je: teže bo „zlatega orla“ ubraniti, kot pa ga je bilo osvojiti.

Razgovor pripravil T. P.

Članek je bil objavljen v prvi številki revije Krila leta 1975. Razgovor je vodil in ga zapisal Tone Polenec.